
PRYZSTRZELIĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf przystrz(e)lić się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Trafić strzelając; przen:

Zwrot: »do celu się przystrzelić«: Bo łowá iego [Pana] święthe á náuká iego świętha są nieináczeý iedno iáko cel: á wżyfcy Prorocy święci/ á wżyfcy Dokthorowie święci/ niechay iáko chcą náukámi á pímy śwemi łzyrmuią álbo łthzeláią/ nielza iedno do thego celu káždy łie przyłtrzelić mułi. *RejPos* A5.

Formacje współrdzenne cf STRZELAĆ.

ALKa, ZCh